

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

L. Parvus fons, qui crevit in fluvium & in lucem, Solemq[ue] conversus est,
& in aquas plurimas redundavit, Esther est. Esther. c. 10. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

tamen hinc Pseudo - Angelus infremuit, nigellam deprehendens, & consciam peccati proavorum, sed ubi ad MARIAM devenit, altum ingemuit, videns illam albedine, & specie ipsis præire Angelis. Hinc *Heu! Heu!* inquit: Hæc est MARIA, quæ conteret caput meum, hæc speciosa, tota pulchra, nesciens maculam, &c.

§. 7. *Anagramma.*

PVra absqVe Labe, IraM
DEI pLaCas.

343.

Nivea O Agni Mater! Deum iratum placas.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS L.

§. I. *Scriptura.*

344. Fons parVVs, CresCens In
fLVVIVM, pVra genlTRIX,
In sVâ ConCeptione peC-
CatI eXpers.

Esther c. 10. v. 6. Parvus Fons, qui crevit in Fluvium, & in Lucem, Solemque conversus est, & in Aquas plurimas redundavit, Esther est.

Fons parvus, Concepta parvula, Virgo Beatissima, potiori jure, dicenda est, & quidem, ut Saceris in canticis intitulatur: *Fons signatus.* Si enim Gregorio Nisseno, in hunc locum scribenti fides, *Fons signatus perinde est, ac custoditus.* Ex quo puritas Marianæ Conceptionis tunc patebit amplius, cum, cur dicatur Fons? aut quo sigillo signatus, seu custoditus? attentius examinaverimus. Sigillatus nimirum fuit hic Fons Marianus DEI sigillo, hoc est, DEI imagine, Gratiâ scilicet, quæ hoc ipso Divinitatis est imago, quia est participatio illius. custoditus præterea fuit hic Fons Spiritus Sancti clypeo, ac proinde, dum MARIA fuit Fons, signata etiam fuit & custodita ejusdem Divini Spiritus gratiâ. Verum hic novum suboritur dubium, quando ergo Fons talis MARIA extite-

rit? Sed respondendum: tunc potissimum fuisse, quando concipiebatur, & in illo primo instanti, sui esse, Conceptam parvulam Fontem parvum extitisse. Ne tamen hæc mea opinio minus habens inveniatur, explicationem subjungere, necessarium erit: E Terrâ emanare aquam, & hilarî quandoque motu per gramina discurrere, neminem existimo, qui proprijs illud oculis non sæpius conspexerit. At Fontemne quis dicet, cum rigat herbas, & flores? minimè. Quando ergo? tunc certè, quando primò incipit scaturire. Hæc nimirum sola prima origo Aquæ ab omnibus appellatur *Fons*, cursus autem aquæ non nisi *Fluvius*, vel *rivus* nuncupatur. MARIA igitur, quæ à Sponso Cœlesti prædicatur titulo Fontis: *Fons signatus*, fons fuit in suâ Conceptione, cum primùm fuit, & in illâ suæ vitæ primâ origine, & quidem *parvus fons*, qui tamen, ab eo statim temporis articulo, non tantum *crevit in Fluvium, sed in aquas plurimas*, imò in integrum Mare, & Pelagus gratiarum *redundavit*, quale jam supra Conceptus I. mus MARIAM ostendit. Verè præterea *in lucem, Solemque conversus* dici potest Fons iste Virgineus, dum mediante purissimâ hac Conceptione, clarissimam postmodum Lucem dedit sæculo, diemque attulit mundo longè

exoptatissimum, Isaiâ sic attestante:

e. 9. v. 2.

Populus, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam, sedentibus in regione umbrae mortis lux orta est eis. Insuper quem-

admodum nunquam sine luce Sol, sic MARIA, quamvis materno adhuc inclusa utero, nunquam, nè per unicum quidem instans, fuit sine rationis lumine, omnem peccati caliginem penitus excludente. Hinc minimè mirandum illud, quod Divus Bernardinus Senensis notanter observat,

Tom. 1.
Serm. 61.

Tanto, inquit, lumine illustrata fuit Beata Virgo, cum etiamnum esset in ventre Matris, quòd non tantum plena fuit lumine rationis, sed etiam altissima contemplationis. quòd paullò post ulteriùs profequitur dicens:

Ibid.

Ad tantam contemplationem sublimata est, ut perfectius etiam in ventre Matris contemplaretur DEUM, quam unquam contemplatus fuerit aliquis in perfectâ aetate. Ad hujus Fontis Virginei amænissimum decursum, claritatemque purissimam, summè delectatus D. Thomas Aquinas, totus ipsemet in lucem, Solemque conversus, in aquas plurimas laudum Virginearum redundavit, inter alia hæc ex clarissimo doctrinæ suæ Angelicæ fonte liberaliter profundens:

In 1. um
Sent. dist.
44. a. 3.
ad 3. um

Potest aliquid creatum reperiri, quo nihil purius esse potest in rebus creatis, si nullâ contagione peccati inquinatum sit, & talis fuit puritas Beatæ Virginis, quæ à peccato originali, & actuali immunis fuit. Ex quo Mariani Fontis claritas & amplitudo abundè apparet. Superest, Fontis hujus clarissimi, & aquarum exinde profilientium utilitatem paucis perpendere. Sicut enim quadruplex potissimum est aquæ utilitas, primò quòd sitim extinguat, secundò sordes abluat, tertio hortos irriget, quartò denique ad cibos decoquendos deserviat: eundem planè in modum Deipara, Fons ille purissimus, ac clarissimus, si devotâ veneratione à nobis degustetur, vehementissimum carnalis, ac terrenæ concupiscentiæ ardorem extinguet, putridissimas criminum nostrorum

Psal. 101.

maculas eluet, cor nostrum, quod teste purpurato Vate, *veluti fœnum*

aruit, ad germinandum, floresque ac fructus producendos fecundabit, opera denique nostra, infusa illa quidem, ac cruda, nec digna, quæ Divinis epulis inferantur, ita excoquet, ut vel ipsi DEO gratissimi saporis futura sint. Ad hunc ergo Fontem, quem Methodius sic affatur: *Salve humanitatis Filij fons! & Epiphanius: Ave gratia plena, quæ sitientes perennis fontis dulcedine satias, pariter Chrysippus: Ave, quæ es puteus semper viventis aqua!* ad hunc, inquam, Fontem peccatores lachrymarum penitentium fontes adjungite: *creseat vestra in immaculatam Virginem devotio insursum, ut exinde in lucem solemque, DEUM scilicet verum ex corde conversi, aquis gratiarum plurimis, in vos per MARIAM redundantibus, repleamini.*

In hypo-
pantem.
Orat. de
Deip.

Serm. de
S. M.

§. 2. *Authoritas.*

345

B. HA IJ MONS, De VirgIne ConCeptâ opIno.

In ipsâ hereditate Domini morata est MARIA, quæ non peccando, à possessione Domini non discessit, sed integram suam animam à concupiscentiâ, & carnem à corruptione servans, portio hereditatis DEI esse cœta est. Homil. in Epist. de Assumpt. Mariæ.

§. 3. *Ratio.*

DeBItorI Vestes sVnt ConCeDenDæ.

346

CHristus Dominus tanquam verus mediator, ac fidejussor apud Patrem æternum, & justitiam Divinam, omnia debita nostra, id est, peccata, in humanitate assumptâ, in se suscepit, ut dicitur Isaiæ 53. v. 4. *Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.* Et Beata Virgo erat ejus vestis; hac enim tanquam veste tegebatur, per novem Menses, in ejus virginali corpore delitescens, ex cujus carne assumpsit humanitatem, vestem nempe, quâ suam Divinitatem tegebat, & operiebat, juxta illud Philipp. c. 6. v. 7. *In similitudinem*

dinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. Sed licet omnia reliqua possint esse debitis obnoxia, tamen ab his libera est propria vestis debitoris. Ergo licet mortales omnes fuerint obnoxij debitis, nempe peccato; tamen Beata Virgo, propria vestis Christi Domini, pro nobis facti debitoris, fuit libera ab omnî debito, nempe peccato. Min. Prob. ex Jure L. 6. ff. de Pignoribus, ubi Ulpianus judicat, & statuit: Etiam si possint omnia onerari debitis, & teneri debito, tamen æquitas naturalis suadet, ut vestis propria libera sit, sive (ut sonant ipsissima ejus verba) vestes relinquenda sunt debitori. Sed Beata Virgo fuit vestis debitoris, ut jam ostensum. Ergo licet omnia alia, id est, omnes reliqui homines, fuerint debito, id est, peccato obnoxij, tamen ejus vestis, nempe Beata Virgo, ab eo libera fuit.

§. 4. Historia.

347. thomæ aqVinatIs, De Con-
Ceptione sententia, & pro-
pria Interpretatio.

Faustinus, Paduanus Episcopus, Virgini Deiparæ admodum devotus, cum Anno Millesimo, Quadringentesimo, die quâdam, casu perlegeret Tertiam Partem Summæ Angelici Doctoris, observavit, non sine ingenti admiratione, determinari ibi, Beatissimam Virginem in originali fuisse peccato conceptam; sed mox cessavit admiratio, cum ipsemet ei Divus Thomas comparere dignatus, sic illum fuit allocutus: *Scias Domine Episcope, quod quando talem ego opinionem posui, solum habui respectum ad Divinum statutum, quo Virgo hæc Beatissima peccatum originale contrahere debuerat, nisi Filius eam suus preservare voluisset: Unigenitus autem DEI Filius Matrem suam ab originali maculâ haud dubie preservavit. dixit, & disparuit. Reverendissimus autem Episcopus maximâ posthæc Solennitate Festum hoc, per singulos Annos, celebravit, ac totâ in Dice-*

cesi celebrari constituit. Quantumvis autem, quoad vixit, nulli alteri præclaram hanc visionem manifestârit humillimus Antistes, nisi uni Doctori Nicolao de Paduâ, ejusdem tunc temporis Vicario; tamen hic postmodum totum rei eventum fidelissimè manifestavit, expressè adjungens, se à dicto Domino Episcopo hanc visionem, non sine magnâ lachrymarum effusione narrante, proprijs auribus percepisse. *Ferdinand. de Salazar ad Annum 1400. Joannes de Carthageña homil. de Arcan. Deip. fol. 70.*

§. 5. Symbolum.

CVrens ad fontem, Instar
Cervi.

348.

Ut sitiens, cursu veloci, Cervus aquarum
Ad fontem properat: frigida lympha placens
Sic celeri lympham cursu concepta MARIA
Mox petijt: Christi Passio lympha fuit.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te DEUS. Psal. 41. v. 1.

§. 6. Antiquitas.

ARChIMeDes, ab Vno pVn-
Cto fortIs.

349.

ARchimedem, Mathematicorum
facile Principem, Civitas genuit
Syracusana. Hic Geometricas,

Y

ac

ac Machinalis scientiæ consultissimus, fiderumque præterea scrutator celeberrimus, mirificis laudibus non tantum à Livio, Plinio, & Plutarcho celebratur, verum etiam maximum totius orbis applausum sibi promeruit, ita quidem, ut cum rem aliquam mirâ arte compositam, ac summo studio elaboratam significare volumus, vulgaritè hodie proverbio dicere solemus: *Archimedes non posset melius describere.* Involvo hinc silentio complura ejus artis miracula penitus stupenda, unum adducens viri desiderium, quo non nisi punctum exigebat unicum extra mundum, si fieri id posset, indubitanter affirmans: dato hoc uno puncto, totum sese orbem facillimo negotio commoturum.

Transseat tanta Archimedis ab uno puncto fortitudo. **MARIÆ** interim soli hæc prærogativa absolute concedenda, quæ in unico purissimæ suæ Conceptionis puncto, velut tota extra reliquum mundum posita, adeo commovit Cælum, & **DEUM** Cælorum, ut postmodum commotâ mirabiliter terrâ, ipsi sese Cæli profun-

dum inclinaverint, Regio Prophetâ id attestante, his verbis: *Commota est, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt.* Psal. 17. v. 8. tunc scilicet, quando Virgo hæc purissima ab Angelo salutata, *turbata est in sermone ejus.* Et quid ex tali Virginis commotione secutum? nil aliud, nisi quod in eodem Psalmo nobis David insinuat: *Inclinavit Cælos, & descendit,* v. 10. ipse scilicet Unigenitus **DEI** filius, Divinitati humanitatem confocians, sicque Cælos quasi ad terram detrahens, ac inclinans, descendit in uterum Virginis immaculatæ, Archimedis instar ab uno puncto fortis, quia in puncto jam illo purissimæ, ac sine omnî labe Conceptæ.

§. 7. Anagramma.

ConCEPTA, In primo Instanti, 350
In VIA præDONI.

Age casta, altum Mare, in vium prædoni!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LI.

§. I. Scriptura.

351. HÆC non pro te, sed pro
omnibus Constituta.

Esther c. 15. v. 13. Non enim pro te, sed pro omnibus hæc Lex constituta est.

CUm ingrederetur in Aulam Regiam Esther Regina, eo ipso tempore, quo Lex instabat, quâ, ex mandato Regis, omnis ille absque cunctatione interficiendus erat, quisquis non vocatus ab eo, sive vir, sive mulier, in atrium inte-

rius Regis introire præsumeret, conspiciens eam Assuerus, sermone blando, vultuque hilaritè sic trepidantem alloquebatur: *Quid habes Esther? Ego sum frater tuus, noli metuere! non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hæc Lex constituta est. Accede igitur, & tange Sceptrum!*

Estherem porrò illam, pulchritudinis, ac suum in populum fidei, & patrociniij miraculum, umbram **MARIÆ** fuisse, quis dubitet? Liceat ergò Sanctissimam Trinitatem Virgini huic jamjam concipiendæ paritè modo loquentem in medium producere:

Quid